

det, det særlig gælder om, er at faa saa gode Heste som muligt, og at der ved det Tilskud, som Staten yder til Præmiering osv. til Hesteavlforeningerne, kan gøres en ikke ringe Del, tror jeg dog er uden for al Tvivl. Det ærede Medlem henvendte nogle Bemærkninger til mig angaaende mine tidligere Udtalelser om Tilskud til Fremme af Hesteavl, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis der havde foreligget to Forslag, et Forslag om at forhøje Bevillingen til Hesteavlens Fremme, og et om at nedsætte Bevillingen, og hvis man udelukkende havde Valget derimellem, vilde jeg følge det ærede Medlem, men der foreligger jo ogsaa et tredje Forslag, og det er det at blive staaende ved det Beløb, der er foreslaaet her i Lovforslaget, og det er det, jeg foretrækker og tror vil være det heldigste.

Min Opfordring i Gaar om at følge det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 14 fandt det ærede Medlem var i Uoverensstemmelse med mine Udtalelser under Konferencen i Udvalget. Dette er ikke rigtigt. Jeg udtalte ogsaa under Konferencen med Udvalget, at jeg vilde sætte mest Pris paa at beholde den Bestemmelse i Forslaget, som er vedtagen i Folketinget, og af den Grund tilraadede jeg ogsaa her at forkaste det Forslag, der er stillet under Nr. 14. Men for øvrigt skal jeg erkende, at dette Forslag efter min Mening ikke bør blive noget Stridspunkt mellem Tingene, det er for lille et Spørgsmaal til, at det skulde kunne vanskeliggøre Lovens Vedtagelse, og jeg antager for øvrigt heller ikke, at det skulde kunne udvikle sig saaledes. Hvorledes Stillingen til dette Spørgsmaal vil blive i Folketinget, naar Sagen kommer frem der igen, har jeg ingen Mening om, men min Stilling er som sagt den, at jeg ønsker ikke, at det skal blive et Stridspunkt mellem Tingene, saaledes at det kan lægge Hindringer i Vejen for Lovforslagets Vedtagelse i denne Samling. — Til disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig.

Breinholt: Jeg skal, da jeg har opholdt Tinget saa længe ved mine første Udtalelser, indskrænke mig til de færrest mulige Ord nu, og jeg skal derfor lade de Indvendinger ligge, som jeg kunde gøre imod et Par ærede Medlemmers Udtalelser, og blot i Forbigaaende strejfe dem.

Det ærede Medlem fra 10de Kreds

(Bojsen) nærrede jo den overordentlig sangvinske Tanke, at Tyskerne i den Grad trænge til vore Heste, at der ikke var stor Fare for, at de skulde lægge nogen særlig Hindring i Vejen for vor Hesteeksport. Jeg er meget glad for denne sangvinske Tanke, hvis den blot kunde slaa til i Virkeligheden, men det ærede Medlem ved jo dog, at Tyskerne trænge i endnu højere Grad til vort Kød og vore Kreaturer, men desuagtet lægge de de størst mulige Hindringer i Vejen for vor Eksport i disse Retninger, og at de ogsaa ville gøre det for Hestene, har jeg heller ikke mindste Tvivl om. — Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) imødegik ogsaa adskillige af mine Betragtninger. Jeg kommer meget nemt derfra ved at henvise til mine Udtalelser i Gaar, idet jeg den Gang sagde netop det samme, som han med saa stor Styrke gjorde gældende: Man kunde ganske vist mene, at naar en Sag var i Tilbagegang, saa gjaldt det netop om at støtte den og støtte den stærkt. Det har ogsaa jeg fremhævet meget stærkt, men vel at mærke paa den Betingelse, at der var Udsigt til, at det kunde nytte noget. Det er Betingelsen, og det ærede Medlem skylder der at paavise, at det kan nytte. — Det samme ærede Medlem talte ogsaa om de mørke Udsigter, jeg havde stillet for Brugen af vore Heste, og navnlig sagde han, at jeg havde nævnt, at Sporvejsdriftens Overgang til Elektricitet her i Kjøbenhavn var et af de Forhold, som havde formindsket vort Hesteforbrug, og den højtærede Landbrugsminister gjorde sig for øvrigt skyldig i den samme Fejltagelse. Jeg har nemlig ikke nævnt Kjøbenhavn, jeg nævnedes i Gaar de Steder, hvor vi havde vore Kunder for de stærke, jyske Heste, jeg nævnedes Hamborg, Hannover, Berlin, Køln og mange af de andre store tyske Byer. Kjøbenhavns Overgang fra Hestekraft til Elektricitet har saa uendelig lidt at betyde for vor Hesteavl. Denne Fejltagelse maa jeg altsaa dog berigtige.

Jeg kommer derefter til den højtærede Landbrugsministers Bemærkninger angaaende det Spørgsmaal, jeg rettede til ham, og der maa jeg sige, at den ærede Minister desværre ganske har misforstaaet det, jeg udtalte, at jeg desværre var forhindret i at høre hans Udtalelser om Ændringsforslagene under Nr. 5 og 23. Den ærede Minister har imidlertid troet, at det gjaldt Nr. 11 og 12, men det gjaldt de to Ændringsforslag, for hvilke jeg har ført Ordet, Nr. 5 og 23. Jeg er nemlig ganske enig med den højtærede Minister i hans Be-